

Rohatecká obec

24. ročník

číslo 4/2020

750 let

ROHATEC 1270 - 2020

VÝSTAVA K VÝROČÍ 750 LET OBCE ROHATEC

Slavnostní zahájení proběhne
16. srpna 2020 ve 14⁰⁰ hod.
v obřadní síni obecního úřadu v Rohatci

Výstava bude probíhat
v muzeu a na Staré škole

16. srpna	14 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰ hod.
22. - 23. srpna	14 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰ hod.
29. - 30. srpna	14 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰ hod.

Přijďte se podívat na historické mapy,
zajímavé fotografie Rohatce, starostů a stárků, na tvorbu umělců
rohatecké obce a mnoho dalších zajímavostí

VŠECHNY VÁS SRDEČNĚ ZVE OBEC ROHATEC

Obsah

ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Z přístavu do přístavu po lávce	4
• Matrika	4
• Přivalové deště	5
• Kalendárium	5
• Léto je tu	5
Historie	6
• Kulturně historické památky	6
Školství	7
• Příměstský tábor – příběhy z indiánského týpí	7
• Šikovné ručičky a chytré hlavičky	8
• Sporty pro kluky a holky - příměstský tábor 2020	9
KULTURA	10
• Otisky jeho rukou znají slavné katedrály	10
• Kulturní subjektivní okénko šéfredaktora	10
SPOLKY	11
• Jak jsme prožili dobu koronavirovou	11
• A život jde dál ...	12
• Chovatelé vystavovali	13
• Myslivecké okénko	13
FARNÍ OKÉNKO	16
• Hovory s Bohem pro děti – pokračování	16
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	16
• Vzpomínka na společenský život v Kolonii	16
• Zprávičky	16
• Sucho a voda	18
• Jak jsem utíkal z New Yorku do Rohatce	19
• Čápi vylétli z hnízda	19
SPORT	20
• Turnaj 4 derby	20
• Tenisová sezóna se rozjela	22
Organizace školního roku	22
Pozvánky	23
• Netradiční plavba po Moravě	27

ÚVODNÍK

Stěžovali jsme si, že tu máme sucho, jaké 500 let nebylo. Velký problém. A pak propršel skoro celý červen, který se stal nejdeštivějším červnem za posledních šedesát let. Řešili jsme velkou potíž s hraboši, která najednou a z ničeho nic ustala a hraboši zmizeli. Řeší si to Prozřetelnost s přírodou sama? Bez nás?

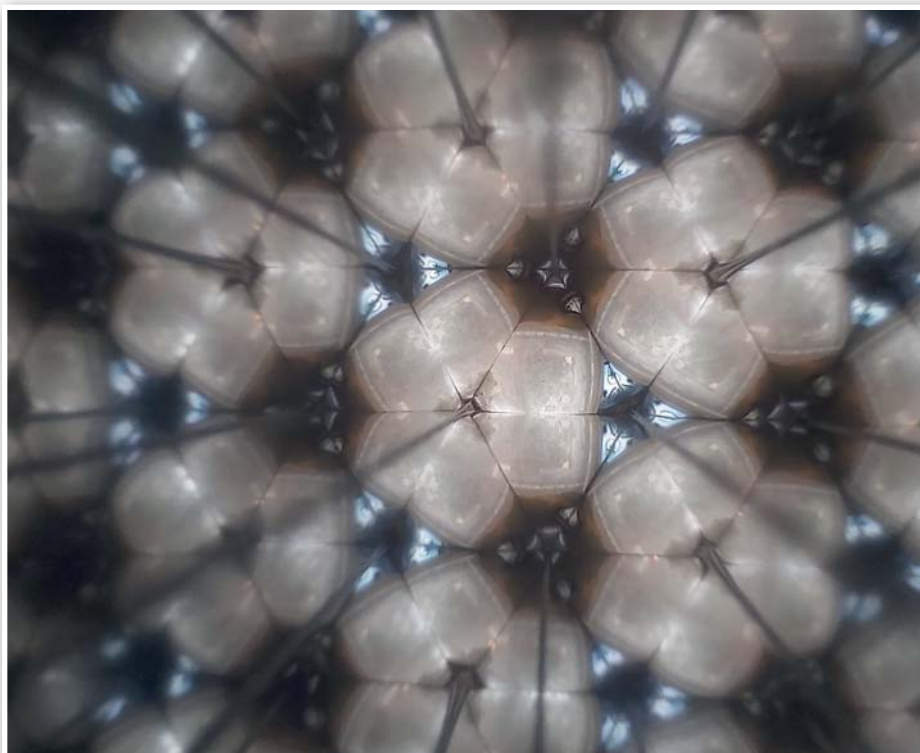
Komáři se nám letos hodně rozmnožili. Viděli jsme kometu, slyšíme o covidu a poslali jsme na Mars raketu. Není naše, ale NASA. Teď přišly ještě, přivalové deště. Končí prodloužený termín daňového přiznání a tak je u mnohých lidí více živo než na rudé planetě. Firmám chybějí lidi a lidem bez práce chybějí zase firmy. Každý druhý vepřový řízek je z dovozu. Kdy si se mezi kluky o některém říkalo, že je to pěkný řízek a nemusel být zrovna prase. Veverkám se na podzim zvětšuje mozek. Oproti jaru musejí vědět, kde mají všechny své spížírný a úkryty. Homo politicus si potřebuje pamatovat začátek a konec svého volebního období. Nevíme, jestli se jim tak zvětšují mozky jak veverkám, ale škodolibci tvrdí, že je tomu naopak.

Často používáme termín, že je někdo nebo něco jazyčkem na vahách. Teď ho konečně našli. Jazyčka. Nebyl na vahách, ale na louce na Znojemsku. Je to asi 60 cm vysoká orchidej. Jazyček jadranský. A téměř 70 let po něm nebylo vidu. Slechu ano.

Ve světě se strhávají pomníky kolonizátorů a dalo by se uštěpačně a s nadsázkou napsat, že nikdo neví, jestli to celé nenastartoval ten pomník Koněva v Praze. Černoch na krabici s rýží v obchodě začal vadit a tak zmizí, a ostatní vadné obrázky taky. U nás nanuk Eskymo zůstává, mouřenín na čokoládové tyčince Kofila podle společnosti, která ji vyrábí, taky. V neposlední řadě chlapeček Pedro z naší rohatecké továrny taky zůstává. Vždyť jeho mexické sombrero je tak podobné klobouku, co svého času nosil Joža Úprka. Tvrdím stále, že v něm moravský malíř vypadá jako revolucionář Emiliano Zapata. V muzeu Joži Úprky v Uherském Hradišti tuto fotografii na chodbě naleznete.

Někdo řekl, že ze souboje protikladů se rodí harmonie tohoto světa. Pohled do krasohledu nám zrcadlí skutečnost v tolika obrazech, až dochází k abstraktnímu celku. Nebo k němu nedochází a on takovým vždy byl. Nevím. Sám si kladu otázku, jestli nám někdy pro samé jednotlivosti neuniká celek jako takový. I pravda je vždy jednoduchá. Poráží vše složité, jako se hluk sklání před tichem a tma se rozplyne ve světle. Přeji vám krásné a prosté slunečné dny s úsměvem na rtech.

Stanislav Zela, šéfredaktor

OBECNÍ ZPRÁVY

Z přístavu do přístavu po lávce

Před pěti lety mně přišla na mysl myšlenka, proč musejí všichni cyklisté jedoucí kolem Baťova kanálu vjíždět na silnici I/55, přebíhat na druhou stranu a o 400 metrů dále přebíhat zase zpátky, aby se dostali do rohateckého přístavu. Přes Rohatec vedou oficiální mezinárodní dálková cyklistická trasa EuroVelo 4, a také Strážnická vinařská stezka a Vinařská stezka Podluží. Pokud by existovala lávka přes řeku Moravu, mohly by se všechny tyto tři cyklistické stezky napojit na Skalicou vinařskou stezku a zejména pak na páteřní cyklostezku okolo Baťova kanálu, která vede z Kroměříže až do Sudoměřic. Bohužel pak musejí lidé na již zmíněnou I/55, kde je jen otázkou času, než se stane neštěstí.

Dne 13. července 2020 podepsali zástupci obce Rohatec (starosta Dr. Adamec), sousední slovenské město Skalica (primátorka Ing. Mierna) a spolek obcí - Obce pro Baťův kanál (předseda Mgr. Ambrozek) memorandum o spolupráci, kdy se všechny strany budou aktivně snažit o vznik lávky, která propojí rohatecký a skalický břeh. Již se nám podařilo vypracovat studii lávky a získat dotaci 500 tisíc Kč od JMK na zpracování prvního stupně projektové dokumentace. Nyní budeme hledat cesty, jak nalézt potřebné finance tak, aby se lidé mohli pěšky nebo na kole dostat hezkou příjemnou procházkou z přístavu Rohatec do přístavu Skalica a vidět tak plavební komoru, jejíž výstavba by měla začít letos v zimě. Hotova by měla být v roce 2022.

Jara Adamec, starosta

Matrika

Narození 2

Úmrtí Anna Tománková, 74 let
Valeria Danielová, 70 let
Zdeněk Nedorostek, 60 let
Marian Krajčovič, 68 let

Svatby v matričním obvodu Rohatec

Sudoměřice Martin Petrák & Helena Tomšová
Petrov Ondřej Tichý & Eliška Richterová
Filip Mikulica & Gabriela Svobodová
Rohatec Petr Stoklasa & Žaneta Neumannová

Přivalové deště

Neděle 14. června se zapsala do místní kroniky jako den, kdy se nad obcí na hodinu usadily mraky plné vody a spustil se s nebývalou intenzitou prudký déšť. Podle amatérských meteorologů u nás napadlo za tu hodinku, kdy chvílemi padaly i kroupy, více než 100 – 142 mm srážek. Pro představu je to 100 litrů vody na každý metr čtvereční. Situace byla velmi zvláštní v tom, že na Soboňkách nepršelo skoro vůbec, na Kolonii větší déšť, ovšem v dědině muselo zasahovat 10 hasičských jednotek z celého okresu a více než 100 hasičů pomáhajících lidem, kterým přivalová voda vyplavila domy, sklepy a garáže.

Někteří se mylně domnívají, že náš kanalizační systém je zcela špatný. Bohužel si málokdo uvědomuje, že kanalizační systém není nastaven na přivalové deště. Žádná obec ani město nemají kapacitu kanalizačního řádu přizpůsobenu přivalovým deštům. Je třeba se zamyslet nad tím, že za pouhou jednu hodinu spadlo tolik vody jako za předchozí 4 měsíce... To se asi do těch trubek opravdu nevejde. Jedno to však ukáže bohužel zcela jasně. Každý, kdo si dům postavil pod úroveň komunikace, ten, kdo nemá v pořádku okapy na střeše, každý, kdo má zahrádku z kopce nebo bydlí pod nějakým svahem. A máme jich u nás opravdu hodně oproti okolním dědinám.

Taková místa si velká voda vždy najde, protože vzhůru nepoteče a cestu dolů si vždy najde.

Samozřejmě to i nám ukázalo, kde jsou ta nejslabší místa, která potřebují posílit nebo vylepšit. Ale voda vždy poteče dolů. Máme již objednané práce na rozšíření a opravy odvodňovacích žlabů a roštů v místech, kde jsou potřeba a mají smysl. Bohužel obec při budování nových lokalit v její horní části od hlavní silnice směrem ke kolejím kolem roku 2010 povolila výstavbu nových ulic, aniž by v dolní polovině obce zajistila nějaké vyšší kapacity, kam voda odsud musí prostě dotéci. Někteří odborníci mezi námi si myslí, že vše jde jako obvykle vyřešit mávnutím kouzelného proutku, řádově v týdnech nebo měsících. Takové však musím zklamat, protože systém zvyšování kapacit a tím i možnost zachytit větší vodu se musí opravovat a měnit od konce. Tedy procesy musejí jít od přečerpávací stanice na Semeringu směrem nahoru, protože tenčí trubka musí do tlustější, a ne naopak. Opravy kanalizací jsou jedny z nejdražších projektů, takže budeme muset na některé i šetřit, a zejména projektovat. Jednáme také s Vodovody a kanalizací o budoucnosti naší přečerpávací stanice a její úpravě.

Naprostě zásadní množství vody při zahlcení systému mají však na svědomí všichni ti, kteří mají dešťovou vodu ze svých střech svedenu do kanalizace. Protože „jejich vodu“, kterou by mohli zalévat své zahrádky v době sucha, odvádějí do kanalizace. A vězte, že vody z těch střech je více než té, která spadne na obecní silnice, stačí se při dešti projet obcí. Dělán to za deště pravidelně, a tedy vidím. Potom se lidé diví, že před jejich domy se něco propadlo... Asi to bude jejich špatně udělaná přípojka, nebo špatně provedený svod z okapu... Z toho, co jsme zatím museli řešit, to skoro vždy byla chyba majitele přípojky. Připojení zabalené do igelitky, pěna jenom seshora, vysekaná díra do kanalizace bez jakéhokoliv zapravení, nebo naopak přípojka narvaná do kanalizace tak, že znemožňuje vevnitř celkový průtok. Tato lajdácká práce se nemusí projevit hned, ale jednou se prostě doslova provalí.

Lidé, kteří toto nechtějí chápat, to nikdy nepochopí. Těm ostatním můžeme říci, že na řešení pracujeme a každý rok budeme mít v rozpočtu částku, díky které budeme stav kanalizace a jejích slabých míst zlepšovat. To, co se zanedbávalo nebo podceňovalo desetiletí, budeme bohužel také desetiletí dávat do optimálního stavu. Děkujeme za podporu a pochopení, nežijeme na rovině.

Jara Adamec, starosta

Kalendárium

13. 8.	Divadlo – pohádka Zlatý Lupíněk - areál u KD	29. 8.	Koncert No Name, Calta a Šroti - areál TJ Slavoj
14. 8.	Předhodová zábava u cimbalu - hospoda U Pagáča	12. 9.	Přehlídka mužských sborů - areál letního kina u KD
15. 8.	Hodový turnaj v malé kopané - areál TJ Slavoj	25. 9.	Výstava Českého svazu včelařů - KD
16. 8.	Výstava k výročí 750 let obce Rohatec	25. - 26. 9.	Výstava drobného zvířectva - areál letního kina u KD
23. 8.	Bartolomějské hody		
28. 8.	Hodková zábava - KD		

Léto je tu

Všude krásně všechno kvete,
první ovoce již dozrává,
jen se kolem rozhlédnete,
inu léto právě nastává.

Na nebi slunce v plné síle,
svítí a hřeje od svítání,
jsou tady krásné prázdninové chvíle,
dovolené a odpočívání.

Angrešt i rybíz dozrávají,
na loukách kvetou vlčí máky,
inu takové je léto v kraji,
na nebi přibývají bouřkové mraky.

Po bouřce opět vyčásí se,
slunce svítí a hřeje zase,
zato děti na hřišti vyřádí se,
léto je tu v celé kráse .

Radim Gerhard

Historie

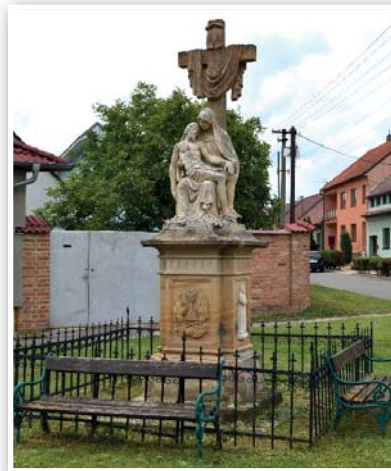
Kulturně historické památky

Mezi významné historické památky nesporně patří ty, které mají církevní charakter. Jsou to památné kříže a památná místa v různých částech obce, nebo i na místním hřbitově. Naši předkové je stavěli na významných místech nebo na rozcestí, nebo také na místech tragických událostí. Uprostřed volné plochy mezi železniční tratí a silnicí na začátku ulice Nové Řádky se nachází vysoký kamenný kříž. Jeho vznik je datován do první poloviny 19. století. Na zadní straně je vytesán nápis, v současnosti již nečitelný, sešlý stářím. Lze jen přečíst *Rohatci 1835*. Proč byl našimi předky postaven právě zde, není zaznamenáno. Pravděpodobně je na místě, kudy vedla významná jihovýchodní cesta od dnešních Soboněk, a po prostoru, kde je dnes železniční trať, a pokračovala přes Rohatec dále k Hodonínu. Kříž je postaven čelem k jihu a takto k historické části obce. Byl vždy pečlivě udržován a zůstal nepoškozen v době světových válek. Poškozen vandaly byl v roce 2009 a muselo dojít k opravě odbornou firmou. O tomto je na zadní straně dole tabulka s nápisem:

Obnova kulturní památky byla provedena v roce 2010 s využitím příspěvku poskytnutého Ministerstvem kultury z programu Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností.

Další památkou je kamenný kříž – sousoší Bolestné matky boží na začátku ulice Budovatelská. Jeho vznik je datován do roku 1897. Sousoší je ohrazeno nízkým kovaným plotem. Na zadní straně je nápis *Nákladem Josefa a Anny Havlíčkových a matky Veroniky Procházkové z Rohatce L.P.1897*. Na přední straně stojí *F. Štábla, Hodonín*. F. Štábla, který měl v Hodoníně kamenickou firmu *Ferda Štábla*, kříž opravoval. Datum opravy není známo, bylo to pravděpodobně někdy v třicátých letech minulého století. Druhá oprava byla provedena v roce 2010.

Mezi další významné památky – kříže, které vystihují nejen kulturu našich předků, ale i umění a zručnost jejich tvůrců, patří především kříž uprostřed ulice Slovácká, původně vedle vstupu do historického gotického kostela. Po jeho zboření až po jeho presbytář koncem 19. století zůstal kříž osamocen. Významné jsou i kříže na současném hřbitově přenesené z původního pohřebiště před historickým gotickým kostelem. V uličce procházející středem hřbitova je kříž na kamenném podstavci pocházející z roku 1835. Po jeho pravé straně pak dva kříže nad hroby bývalých rohateckých kněží. Kamenný podstavec kříže je opatřen nápisem *Tento kříž jest nákladem Obce vystavený 1835*. K památkám můžeme přiřadit i památná místa historických událostí. Na okraji lesa u železniční tratě do Ratíškovic, asi 200 m od bývalého areálu dřevařského závodu, je památníček na tragickou událost v roce 1932. Tudy vedla od Hodonína lesní cesta, po které projížděli při výcviku na koních vojáci z hodonínských kasáren. Cesta je dodnes na mapách označována *Jezdecká* a křížila cestu do Ratíškovic. V roce 1932 byla jen polní cestou a železniční trať zde nebyla. Při jednom výcviku v roce 1932 zde zahynul voják. Při nasedání na koně se vojákově noha zasekla do třmenu, kůň se vyplašil, vlácel vojáka za sebou a ten těžkému zranění podlehl. Dlouho zde byl původní obrázek již se zašlým nápisem. Jeho rodina za pomoci ratíškovických občanů

památníček v roce 2011 obnovila. Je zde obrázek s fotografií zahynulého vojáka a nápisem *Na tomto místě tragicky zahynul voják Karel Krejčíř z Vážan u Vyškova. Narozen 16. 1. 1907, zemřel 4. 9. 1932*. Další památné místo připomíná i mramorový štít na nástupišti nádražní budovy v Rohatci Kolonii. V roce 1945 zahynul na zdejší nádraží železniční zřízenec. Byl zastřelen vojáky německé armády, kteří ničili kolejové výhybky před příchodem Rudé armády. Na štítě je nápis *Za osvobození vlasti položil život železniční zaměstnanec Mazuch Ludvík. Čest jeho památce*.

Mnohdy kolem těchto významných míst procházíme a neuvědomujeme si, že stojí za povšimnutí. Můžeme je považovat také za vzkazy z minulosti.

Zdeněk Bíza

Školství

Příměstský tábor – příběhy z indiánského týpí

První turnus letošního příměstského tábora v termínu 3. 7. - 10. 7. ovládli Indiáni. Program tábora byl velice bohatý na zážitky pro děti, ale také pro vedoucí. Děti se vydaly po stopách Indiánů a dozvěděly se, jak tenkrát žili.

První den nás čekalo seznamování a tvoření indiánských čelenek, při kterých byla nutná spolupráce a děti se tak více poznaly. Potom jsme se vydali do opravdového týpí, kde jsme si povídali o životě Indiánů a každý si zvolil svoji indiánskou přezdívku. Po vydatném obědě v místní základní škole se hrály hry nebo navlékaly korálky. Nechybělo ani střílení z luků.

Druhý den jsme zahájili rozcvičkou, při které nechybělo bubnování na pravý indiánský buben. Poté děti využily svoji fantazii a každý si vyrobil svého indiánského koníka, na kterém jsme pak pořádali závody. Den jsme si zpestřili procházkou k řece Moravě, kde jsme se učili rozeznávat druhy květin a přivítali jsme pozvání na dvůr rodiny Zichových, kde děti mohly nakrmit jejich zvířátka. Odpoledne vytvořily a namalovaly indiánský totem.

Třetí den jsme si zatancovali v týpí na písničku Malí indiáni, nasvačili jsme se a vyrazili na výlet. Jeli jsme do Ratíškovice na farmu Vlasta, kde se děti dozvěděly, jak se starat o koně a také si zkusily jízdu na koni. Po koních jsme se vydali na zámek do nedalekých Milotic, kde jsme se procházeli po zámecké zahradě a prohlédli jsme si místní čápy. Celý den jsme zakončili v zámecké cukrárně, kde na děti čekala sladká odměna.

Čtvrtý den jsme se svolali indiánským bubnem a následovala rozcvička. Po cvičení jsme se pustili opět do tvoření, vyráběli jsme lapače snů. Lapače se dětem moc povedly, každý lapač hrál jinou barvou. Po obědě děti mohly vybarvovat omalovánky nebo hrát společenské hry. Každé si našlo svoji zábavu.

Poslední pátý den jsme si vyrobili indiánskou flétnu a připravovali jsme se pečlivě na odpoledne. Děti si zaplétaly do copánků indiánskou vlnu a na obličej kreslily indiánské ornamenty. Odpoledne jsme si užili opékání buřtů za doprovodu bubnů pana Lapčíka, vodní

bitvu, soutěže a ochutnávku medu od pana Buchtíka.

Děti byly moc milé, zvědavé a za odměnu dostaly na památku indiánské tričko. Děkujeme panu Lapčíkovi, Buchtíkovi a rodině Zichové za zpříjemnění

programu pro indiánské děti. Věříme, že všechny byly spokojené, tábor si užily a příští rok se opět zase přihlásí a najdou si tam další nové kamarády.

Vedoucí tábora Kamila Gajdarusová
a Petra Příkaská

Šikovné ručičky a chytré hlavičky

Název druhého týdne příměstského tábora, který probíhal od 13. 7. do 17. 7. **Šikovné ručičky a chytré hlavičky** přilákal do základní školy děti, které nejen rády tvoří, ale také ty, které mají rády nejruznější rébusy, hlavolamy a výzvy.

Po přivítání a seznámení se s dětmi, které nenavštěvují naši základní školu, se dozvěděly, co je v průběhu týdne čeká a na co se můžou těšit a po svačině se pustily hned do práce. Prvním výrobkem, který začal dětem pod rukama vyrůstat, byl maják z květináčků. Během práce se dozvěděly, kde můžeme majáky najít a jakou mají úlohu, jak byly obsluhovány v minulosti a jak je tomu v současné době. Odpoledne nechybělo ani sportovní vyžití na hřišti.

Druhý den děti nabarvené květináčky nazdobily a vytvořily z nich majáčky, každý trochu jiný, každý originál. Přestože si zahrály i spoustu her a soutěží a ty starší poskládaly 3D puzzle, pustily se i do druhého výrobku. Zdobily povlaky na polštářky podle šablon, ale i podle vlastní fantazie. Na polštářcích se objevili motýlci, kytičky, ale i kůň, tuleň nebo zajíc.

Na třetí den se děti obzvláště těšily. Čekal je výlet do Hájenky v Břeclavi, kde byl pro ně připraven animační program

Pevnost Boyard. Děti byly rozděleny do týmů podle barev a společně s klíčником musely splnit spoustu úkolů a uhádnout několik hádanek, které jim dal „Otec Fura“. Po splnění úkolů, získání klíčů a indicií nastal boj mezi týmy o právo hrát o poklad. Nakonec poslední hádanku vyluštil jako první žlutý tým a pustil se do boje tentokrát s časem o zlaté peníze. Až si všichni pořádně odpočinuli, přesunuli jsme se do Hodonína do 3D bludiště, kde si děti mohly vyzkoušet množství tras v třípatrové konstrukci lávek.

Čtvrtý den nás čekalo zdobení táborových triček. Opět mohly využít šablon

nebo si něco vlastního navrhnout či namalovat. Práce šla všem od ruky a zbyla také spousta času na hry na koberci, z nichž nejoblíbenější byly Šly tři opice, Židličková a Městečko Palermo. Odpoledne si ještě vlastnoručně každý nazdobil hrneček.

Pátý, poslední den, byl už jen ve znamení her, soutěží, rébusů. Zhodnotili jsme, co se nám v týdnu nejvíce líbilo a za pilnou práci a klidný a pohodový průběh celého týdne byla pro děti připravena odměna v podobě losování cen, odměňování za soutěže a občerstvení.

Hana Okáníková a Stanislava Staňková

Sporty pro kluky a holky - příměstský tábor 2020

Pohyb je velmi důležitou součástí našich životů a pokud ho děláme s radostí, je ten život hned o něco krásnější. Tohle si pravděpodobně uvědomuje všech dvacet dětí, které se zúčastnily příměstského sportovního tábora v Rohatci.

Hned v pondělí od 7:00 hodin začali do místní školy chodit nadšení sportovci, kteří se už nemohli dočkat různých sportovních výzev. Sportovní tábor však nebyl jen o pohybu. Hned na začátku jsme se seznámili s pravidly, kterými se účastníci museli řídit. Jednalo se především o vyjasnění si pojmu fair play. Děti následně vytvořily velký plakát s pravidly, který měly neustále na očích.

Tábor byl všestranně sportovně zaměřený, takže i přes neustávající chuť chlapců, kterých byla většina, hrát fotbal, jsme se zaměřili také na basketbal, tenis, florbal a skok přes švihadlo. Jednotlivé sporty byly doprovázeny různými pohybovými hrami. Za každou sportovní disciplínu obdrželi žáci kartičku daného sportu + kartu Fair play, pokud nebylo porušeno žádné z pravidel. To vedlo k větší motivaci dětí, jelikož na ty, které v průběhu týdne obdržely všechny kartičky, čekala koncem týdne odměna. Mimo sportování jsme ale také tvořili táborová trička a vlajky.

Středa byla ve znamení výletu, a tak jsme se vydali do Hodonína do Jump Streetu neboli trampolínového ráje. Děti si to náramně užily, což nám potvrdily i kapky potu a široký úsměv na tváři každého z nich. Poté následovala plavba na pirátské lodi, kde děti doslova očarovala pirátka, která jim zadávala nejrůznější úkoly. Pomocí splnění dílčích úkolů splnily děti i ten nejdůležitější – našly poklad a následně dostaly potvrzení, že se staly skutečnými piráty.

Poslední den našeho tábora se konal „táborový šestiboj“, který byl složený z dovedností z jednotlivých sportů, jimiž byly například hod na koš, střelba do fotbalové branky, skok do dálky nebo skákání přes švihadlo. Na konci dne samozřejmě na vítěze jednotlivých disciplín čekaly zajímavé odměny, diplomy a medaile.

No a čím jiným zakončit tento článek než pokřikem našich malých sportovců?! HEJ HEJ HEJ – MY JSME PROSTĚ NEJ! Celý týden byl namáhavý, ale děti si ho užily na sto procent a my tak doufáme, že jsme tím udrželi kladný vztah k pohybu všech dětí.

Trenéři Petra Mlčochová a Ondřej Vacenovský

KULTURA

Otisky jeho rukou znají slavné katedrály

Pokračování rozhovoru s Richardem Stehlikem.

Richarde, hovořil jsi o kombinaci jídla a hudby. Můžeš to prosím rozvést?

Doporučuji každému, aby aspoň v neděli usedal ke slavnostní tabuli s krásnou hudbou. Renesanční nebo barokní. Renesanční hudba evokuje takovou touhu po renesančních žřanicích,

ale dá se to dělat kultivovaně. Dnešní člověk už by rozhodně nezkonzumoval to, co tehdejší člověk. Já dávám přednost raději francouzské barokní hudbě, např. Jean Baptiste Lully – dvorní skladatel Ludvíka XIV., se radil s vrchním kuchařem a na základě toho pak skládal hudbu pro urozený zaživací trakt jeho královské milosti...

Jak by asi zněla Tvá varhanní improvizace v katedrále v Chartres? V Chartres je to problematické. Jsou tam nádherné varhany od Daniela Gonzalese. Dole zní fantasticky, ale nahoře za hracím stolem už je to mnohem horší. Člověk je tam omezen dvěma věcmi. Velkým pozitivem za zády a baterií francouzských trumpet nad hlavou. Takže když hraješ, tak veškerý zvuk letí nad tebou. Dokonce varhaník tam používá sluchátka, aby slyšel, jak to dole v lodi zní. Varhaníkem bych tam asi být nechtěl.

Čím to je? Je to proto, že v gotice stavitelé s prostorem pro varhanníka nepočítali?

Stavitelé gotických katedrál byli géniové. My je taky ani neznáme. Byli to lidé na tak vysoké úrovni, že nepocítovali touhu se někde podepisovat a zvěčňovat se. Byli na takové duševní a intelektuální úrovni, o které se nám možná ani nesní. Katedrály jsou ještě dnes plny neobjevených tajemství. Například složení barev vitráží, které

násobí světlo. Samozřejmě že mysleli také na prostor pro varhany, vždyť v té době už je hojně používali, ale v případě Chartres je to spíše konstrukčně nedomyšlené ze strany varhanáře.

Jistě máš prošlapané i cisterciácké kláštery? Citeaux a jiné. Zažil jsi někde v těch opatstvích to brzké ráno, kdy mniši začínají zpívat?

Úplně ráno ne, ale chórové hodinky ano. Den řeholníka je přesně rozdělen na modlitbu a práci. Mají to za ta staletí úžasně „promakané.“ Všechno má svůj pevný řád. Ti lidé neznají stres, nikam nespěchají a žijí v úžasném duševním klidu. Při zpěvu gregoriánského chorálu prostupují člověka velmi pozitivní vibrace, které osvobozují od vši závislosti na nepodstatných věcech. Když potom pracují, pozorujete, že se jim práce velmi daří. Jde jim to od ruky, protože pracují s láskou.

Jsou věci mezi nebem a zemí?

Samozřejmě, s tím se setkal snad každý. Jediný důkaz toho je například kontemplace. Je to těsné spojení s Bohem. Toto spojení může nabýt až takové intenzity, že při ní dochází k porušení zákonů hmoty (levitace apod.) Náš profesor nám říkal, že hmota vzniká tak, že určité množství energie zastavíme v určitém prostoru v určitém čase. A podle toho je ta hmota buď řidší nebo hustší. Na té samé škole nám jiná soudružka vykládala, že první byla hmota (chaos), ta se náhodně spojovala dohromady a z tohoto mixu pak postupně vznikl život, schopný produkovat energetický tok, tedy myšlenky. Proto žádný Bůh není. Jenže když chcete stavět dům, musíte si ho nejprve promyslet a udělat plán, pak teprve navozit materiál a stavět. Opačně to nejde. Nemůžete navést materiál a pak jen čekat, až se z něj za nějaký čas poskládá dům.

Richarde, děkuji Ti za rozhovor.

Věřím, že se s tímto velmi zajímavým skromným mužem, nositelem rytířského řádu, budeme i nadále setkávat na stránkách našeho zpravodaje. Má nám co předat a čím obohatit.

Stanislav Zela

Kulturní subjektivní okénko šéfredaktora

Před pár dny byl v Sothebys vydražen Rembrandtův autoportrét za necelých 19 milionů dolarů. Tento „autoportrét s límcem a černým kloboukem“ byl jedním ze tří Rembrandtů, kteří jsou u soukromých sběratelů. V on-line aukci se zdražila díla od Rembrandta, Picassa, Joana Miró až po současného Banksyho. Pět století dějin umění. Krása.

Milan Kundera pošle své knihy, svůj archiv a ústřížky z novin o sobě, které celé roky sbíral, do Brna Moravské zemské knihovně. Bude tam pro badatele jeho dílo k dispozici.

Do kin přišel nový film Havel. Veřejnost jej chválí, rozebírá i kritizuje. Diskutuje. Nikdo se však z nějakého důvodu neptá na film Klaus. V Brně v kině Art nás bylo deset na jiném filmu a bylo vyprodáno. Musela být nějaká sedadla prázdná. Filmu od Viliama Poltikoviče Příběh tantry to ale nikterak neublížilo.

Na nočním stolku se mně objevila kniha Jedno nezbytné od Jana Amose Komenského. V roce 1668 tuto knihu napsal jako svoji závěť a svůj odkaz. Dva roky na to zemřel. Jedno nezbytné je podle Komenského vědět, co člověk skutečně potřebuje v životě, ve smrti i po smrti. Sám autor pak cituje Platóna: „Jestliže člověk neví o nejvyšším dobru, pak mu všechno vědění více škodí, než prospívá.“ Velmi inspirativní.

Druhou knihou na stejném stolku je spis od Johannese Keplera O šestiúhelné sněhové vločce s podtitulem poutavé čtení o „ničem“. V sedmáctém století Kepler toto dílo věnoval veleváženému kancléři Jeho Císařské Milosti panu Janu Matoušovi Wackerovi z Wackenfelsu, rytíři Zlaté ostruhy, podporovateli literátů a filozofů a svému pánovi a mentorovi. Začíná takto: „Velmi dobře vím, jak nesmírně miluješ nic – nikoliv pro jeho zanedbatelnou cenu, ale pro půvabnou lehkost a veselou hravost, jež toto slovo nabízí. Soudím proto, že dar Ti bude tím milejší, čím bližší bude ničemu.“

Stanislav Zela

SPOLKY

Jak jsme prožili dobu koronavirovou

Počátkem roku jsme měli naplánováno několik aktivit, které byly organizačně zajištěny na celé první pololetí. Patřily mezi ně návštěva koncertu Mistříňanky, zájezd do Kroměříže, koupání v termálech v Pasohlávkách, Májový večírek a také jsme plánovali návštěvu zrekonstruovaného Janáčkova divadla na operetu *Polská krev*. Měli jsme připravenou velikonoční výstavu, tentokrát měla být v rozsáhlejším pojetí v kulturním domě, chtěli jsme tím přispět k plánovaným oslavám 750. výročí obce. Členové spolku obdrželi potřebné informace o těchto akcích a přihlašování bylo naplánováno na 12. března. A jak jistě tušíte, zasáhla nám do těchto plánů koronavirová epidemie. A z důvodu toho, že našimi členy jsou lidé zdravotně a tělesně postižení a senioři, obojí patřící do nejvíce ohrožené skupiny, tak jsme se rozhodli akce na první pololetí zrušit. Nebylo to však jednoduché, museli jsme odvolat všechny řemeslníky a účinkující, stornovat objednávky koncertu a divadla, toto vše obnášelo množství administrativní práce s tím spojené. Naštěstí jsme se setkali s pochopením a vstřícností, která byla v té nelehké době téměř pravidlem, a byly nám dány náhradní termíny nebo vstupné vráceno. Nutnost dodržování nastavených pravidel kvitovali i členové spolku a uznali (snad jen) odložení aktivit. Po rozvolnění přísných, ale potřebných opatření jsme zkusili první akci, kterou bylo posezení v hospůdce u přístavu v Rohatci. Po tak velké přestávce, kterou za patnáct let činnosti našeho spolku nepamatují, to bylo velmi příjemné setkání okoušené písničkami bývalé rohatecké skupiny Montana. Přestože dnes hrají a zpívají už jen pro svoji potěchu, tak byli ochotni naše neformální setkání zprjemnit. Protože jejich široký „kantry“ repertoár ne všichni znají, rozdali jsme přítomným texty některých písní, abychom si s nimi mohli také zazpívat. Myslím, že jsme tímto počinem alespoň trochu přispěli k rozptýlení v této nelehké době, kdy nevíme, jak se situace vyvine. V těchto dnech, kdy píše tento příspěvek, se zase vracejí některá opatření, ale i přesto plánujeme podzimní akce. Začneme šestého září návštěvou odložené operety *Polská krev*, pokračovat budeme týdenním rekondičním pobytem v Klatovech a následovat bude jednodenní výlet a také relaxace v termálním koupališti v Pasohlávkách. Naši členové obdrží rozpis těchto akcí, přihlašovat se můžou 3. září v klubovně

ve staré škole. Věřím, že opatření nebudou tak drastická, jak tomu bylo v jarních měsících, a že tyto určité zajímavé aktivity uskutečníme, i když nikdo nejsme prorokem.

V tomto období se převážně my starší věnujeme hlídání vnoučat, což se v koronavirové době nedoporučuje, zvláště pokud máte nějaké chronické onemocnění. Vím, těžko se odmítá pomoc mladým, je to na zvážení každého z nás a hlavně rodičů. Co dodat závěrem, snad jen to hlavní a tím je přání pevného zdraví a veselé mysli, ta je v tomto čase hodně potřebná.

Za výbor Anna Homolová

A život jde dál ...

V měsíci březnu jsme byli všichni hodně nepříjemně překvapeni a zaskočení výskytem nového viru – koronaviru. Ten způsobil, že nastal život zcela jiný jak doposud. Museli jsme respektovat nařízení vlády, byť přísná, ale vzhledem k situaci nutná. Koronavirus postihl celý svět a přinesl s sebou strach, neštěstí i zmařené lidské životy. Byl a stále to je boj s neviditelným nepřítelem.

My, duchodci, jsme se stali nejohroženější skupinou. Nemohli jsme se scházet, ani uskutečňovat akce naplánované v našem Klubu duchodců, které nám pomáhaly mnohdy zapomenout na starosti všedních dnů. Ať už to byl zájezd do Kyjova na „Kollárovice“, koupání v maďarském Győru, či pátky v klubu s oslavou našich jubilantů a Dne matek. Po rozvolnění situace jsme velmi uvítali, že se můžeme zase sejít. První příležitost se našla na již tradiční plavbě lodí Konstancie po naší Moravě. Plavba se uskutečnila ve čtvrtek 9. července. Je až s podivem, že se přihlásilo tolik zájemců. Loď byla plně obsazena (60 míst) a to ještě dalších cca 30 našich členů přišlo v to odpoledne posedět a pobavit se do hospůdky u Moravy. Musíme přiznat, že nás to stále přitahuje. Možná i proto, že přitom zavzpomínáme na naše dětství a mládí, kdy jsme tam našli prázdninové vyžití včetně koupání. Během jízdy nás doprovázel i bavit sám vodník (Dana Šiková) se svým malým synkem. Při vystupování z lodi jsme byli překvapeni týmem zdravotníků v ochranných oblecích, kteří v rámci daných opatření zkontrolovali teplotu, prováděli testy (vidíme je denně na obrazovce) a pro jistotu nám nardinovali jako dezinfekci „dobrý lék“. Po zjištění, že všichni jsou v pořádku, mohli jsme se pak přesunout k hospůdce na chutné občerstvení a dobrou zábavu. Při harmonice Honzy Nováka jsme si zase zazpívali a snad i přišli na jiné myšlenky. „Koronavirové překvapení“ na přístavišti jsme brali pozitivně. Je vidět, že i v těžkých chvílích dovedeme žertovat. Díky za to patří naší Lúčnici. K výletu patří pěkné počasí, a to vyšlo, ba i komáři nás nechali na pokoji.

Teď probíhají letní prázdniny. Pro děti potěšení (ty si předtím „užily“ koronavirové prázdniny), pro naše členky odpovědné hlídání vnoučat a pravnoučat. K létu patří i srpnové Bartolomějské hody. Na jejich přípravě se i my podílíme tím, že pro naši mladou chasu chystáme krásné rohatecké kroje. Hlavně aby vyšlo nejen počasí, ale aby se nezhoršila koronavirová situace.

Věříme, že se nám podaří uskutečnit i zářijový Pátek v klubu,

který by měl být slavnostní s kulturním programem a blahopřáním našim jubilantům. Bude jich za 1. – 3. čtvrtletí tohoto roku 19! Plánuje se na pátek 11. září v 18:00 hodin v kulturním domě. Další připravovanou slavnostní akcí je tradiční Den seniorů v sobotu 10. října 2020 v 18:00 hod. rovněž v kulturním domě. Všichni jste srdečně zváni!

Čas běží a my teď žijeme v naději, že se to zlé v dobré obrátí a budeme si ve zdraví užívat života. To přejeme všem!

Za Klub duchodců Marie Nováková

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,
rok dvacátý se překulil do druhé poloviny a zase je čas na Myslivecké okénko. Zůstaneme u šelem, tentokrát u menších lasicovitých.

Zajímavé latinské pojmenování *Lutra lutra* patří vydře říční. Je to náš původní druh s dramatickým vývojem. V 19. století u nás došlo k nárůstu rybničního hospodaření a to pro vydry nebyla dobrá zpráva. Jako lovec, rybí predátor, se stala pronásledovaným nepřítelem rybářů. V 70. - 80. letech minulého století klesly její počty na celkových asi 200 na celém našem území. Ale od té doby začaly stavy narůstat i díky její ochraně v rámci „Programu péče o vydru“ (umělé vysazování, ochrana). Zprávy o současném počtu se různí, ale je jich něco kolem 4 000 jedinců. Z hlediska myslivosti je vydra zvěří, kterou nelze lovit. Z pohledu české legislativy je chráněným živočichem v kategorii „silně ohrožený druh“. Bohužel i přesto u nás funguje ilegální lov. Člověk je hlavním nepřítelem této šelmy nacházející se na vrcholu jednoho z potravních řetězců – tedy myšleno v našich krajích.

Vydra je samotářským druhem s výjimkou doby námluv. Ty mohou probíhat v podstatě celý rok, i když nejvíce mláďat se rodí v období květen - srpen. Zřejmě je to termín ovlivněný dostatkem potravních možností. Malé vydry opouštějí poprvé noru ve dvou měsících, s matkou jsou až do jednoho roku. Vydra je výborný plavec a potápěč. Pod vodou vydrží až 8 minut. Kalná voda pro ni není komplikací, především z hlediska orientace. K životu potřebuje nejenom vodu, ale i její okolí.

Takovým živočichům se říká semi-akvatický.

Dožít se vydra může až 20 let, ale to především v zajetí. Ve volné přírodě se věk odhaduje na 12 - 16 let.

Spolehneme na to, že postavení vydry v přírodě bude i do budoucna správně chápáno a ochranné hledisko zvítězí nad zájmy jinými.

Hezké léto.

Vladimír Jašek

Chovatelé vystavovali

Několik slov a hodnocení za uplynulý půlrok činnosti naší ZO ČSCH. V roce 2019 naši chovatelé králíků v počtu 13 měli 94 chovných kusů zvířat a od nich bylo celkem 222 registrovaných mladých králíků. Malý přehled v kusech o tom, jak kdo a kolik registroval.

MCH Lukáš Štylárek 42, Patrik Kmenta 32, Opavský Josef 28, Stávek František 27, Březovský František 22, Předínský Petr 18, Vlasák Jan 15 a Štylárek Miroslav 12. Doufáme, že rok 2020 přinese více odchovaných mladých dobré kvality pro dobrou reprezentaci nás i naší obce.

Vystavovali jsme na všech možných výstavách jak místních, okresních, krajských, národních, klubových i mezinárodních. Získávali jsme mnoho čestných cen. Šestkrát pohárů a titulů Mistr České republiky př. Opavský Josef 2x plus Šampion Moravy, na speciální výstavě klubu chovatelů rexů a kastrexů dokázal snad i nemožné. Na svoje dva králíky CA dostal bodové hodnocení 97 bodů, 2x titul ŠK a ještě 2 Čc, a i přítel Kmenta Patrik 1x

MČR na CVMK v Přerově. Čestných cen jsme získali 22 i s naší výstavou. Na místní výstavě bylo vystaveno 115 ks králíků, 80 ks holubů a 23 voliér drůbeže. Rád vám představím i naše drůbežáře. Není jich mnoho, 9 členů, což nás mrzí, ale i tak reprezentují velmi dobře. V roce 2019 nakroužkovali 200 ks drůbeže, takže byl dobrý základ pro výstavní činnost. Tak jak jsou popsány jednotlivé výstavy u králíků, stejných se účastnili i drůbežáři, kteří na nich získali 24 Čc a ocenění. V Hroznové Lhotě (okresní výstava mladé drůbeže) Hana Michenková ještě nejlepší kolekci z NH. V Dubňanech př. Stávek pohár nejlepší voliéra drůbeže. CV v Přerově př. Štylárek 95 bodů na kohouta. Začátkem listopadu se v našem areálu uskutečnila speciální výstava klubu hempšírek a lenghornek. Bylo vystaveno 170 hempšírek a 30 lenghornek. Z našich drůbežářů zde vystavovali 4 členové - př. Stávek, Michenková, Štylárek (oba Čc) a Vítek. Na krajské výstavě v Brně získali taky pěkné hodnocení. A třetí do naší party chovatelů patří holubáři. Přestože jich

bylo pouze pět členů (dnes bohužel jenom čtyři, protože zemřel vynikající chovatel přítel Leoš Nezval). Ti začali výstavní sezonu v září přehlídkou klubu moravských bagdet. Bylo vystaveno 79 ks holubů. Z našich chovatelů vystavovali př. Domanský, Čachotský a Opavský. Nejlépe hodnocený holub byl vybrán 1.0 př. Opavského. Za týden se konala naše výstava, vystaveno bylo 80 ks holubů. Vystavovali př. Čachotský, Domanský, Vítek, Zemčík, Nezval a Opavský. Všichni jmenovaní získali Čestné ceny. V listopadu se konala speciální výstava NVH v Holicích a př. Čachotský získal titul Mistr klubu. Největší domácí výstavou je Moravia Brno, kde vystavovali př. Vítek, Nezval, Čachotský a Opavský. Přítel Vítek a Nezval získali Čc., př. Čachotský získal na 0,1 titul Š. M., př. Opavský 2x titul klubového šampiona. V soutěži o titul mistra klubu získal první místo. Taký probíhala soutěž o nejlepšího chovatele okresu Hodonín, př. Opavský skončil na 4. místě. V soutěži ZO okresu vyhrál Rohatec.

Petr Předínský

750 let
ROHATEC 1270-2020

**OBEC ROHATEC A ROHATECKÁ CHASA
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA**

BARTOLOMĚJSKÉ HODY

14. 8. 2020

PŘEDHODOVÁ ZÁBAVA U CIMBÁLU

hospoda U Pagáča

hraje CM OLiNa

začátek v 19:00

vstupné 50 Kč

23. 8. 2020

HODOVÁ NEDĚLE

10:00 - Mše svatá

13:00 - sraz krojované chasy u kulturního domu

13:30 - zahájení průvodu pro stárka

13:40 - chasa u stárka Tomáše Chrenky

14:20 - chasa u stárky Kláry Kalkusové

15:00 - žádání pana starosty o povolení hodů u obecního úřadu

15:30 - průvod pod zeleně

16:00 - odpolední zábava pod zeleným, vystoupí mužáci z Rohatce

21:00 - večerní zábava pod zeleným, hraje Slovacká kapela
Romana Horňáčka

vstupné

odpoledne dobrovolné, na večerní zábavu 70 Kč

V případě nepříznivého počasí se bude odpolední a večerní
zábava konat v Kulturním domě Rohatec.

28. 8. 2020

HODKY

Kulturní dům Rohatec

hraje dechová hudba
Skaličané

začátek ve 20:00

vstupné 80 Kč

Pozvánka na výstavu u příležitosti

100 LET ZÁKLADNÍ ORGANIZACE **ČESKÉHO SVAZU VČELAŘŮ** **ROHATEC**

V pátek 25. 9. 2020

Dopoledne proběhne pro děti ZŠ a MŠ Rohatec na kulturním domě přednáška o včelách a budou si moci prohlédnout celou včelařskou výstavu.

15 – 18 hodin bude výstava přístupná pro veřejnost

V sobotu 26. 9. 2020 10:00 až 17.00

Bude na kulturním domě v Rohatci probíhat výstava spojená s ochutnávkou včelích produktů. Součástí výstavy bude také unikátní skleněný úl.

od 14:00 – přednáška s diskuzí zabývající se oborem včelaření a životem včel.

NA VAŠI ÚČAST SE TĚŠÍ ROHATEČTÍ VČELAŘI. ☺

FARNÍ OKÉNKO

Hovory s Bohem pro děti – pokračování

„Raději buď tmě Světlem a nemrač se na ni. Pak poznáš, kým doopravdy jsi a poznají to i všechny ostatní duše. Dovol svému Světlu zářit tak, aby každý poznal, jak jsi jedinečná!“

„Ty myslíš, že je v pořádku, aby ostatní viděli, jak jsem jedinečná?“ zeptala se Malá duše.

„Zajisté!“ odpovídal Bůh, který už se zase nemohl ubránit smíchu. „Je to to nejlepší, co můžeš udělat. Ale pamatuj, že jedinečná neznamená lepší. Každý je jedinečný svým vlastním způsobem! Bohužel na to mnoho lidí zapomnělo. Když uvidí, že svou jedinečnost ukazuješ ty, uvědomí si, že mohou být jedineční i oni.“

„Jup!“ vykřikla Malá duše a začala tančovat a poskakovat a smát se a skákat radostí. „Můžu být tak jedinečná, jak jen budu chtít!“

„Ano, a můžeš začít teď hned,“ řekl Bůh, který tancoval, poskakoval a smál se spolu s Malou duší. „Řekni mi ale, čím chceš být jedinečná?“

Pokračování v příštím čísle.

Anna Trávníková

V dnešním čísle zpravodaje, místo citátu z Bible, malé zamyšlení nad slovy papeže Františka o naději:

Víra a modlitba – obě jsou neviditelné, ale dělají nemožné možným.

Zprávičky

Hodová mše svatá se bude v našem kostele konat v neděli 23. 8. 2020 v 10.00 hodin. Hlavním celebrantem bude náš rodák P. František Dobeš.

Náš duchovní správce, otec Robert, bude každý první pátek v měsíci v dopoledních hodinách navštěvovat nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může se přihlásit u otce Roberta. Mobil: 737268525.

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ

Vzpomínka na společenský život v Kolonii

Letní tábor v lese za sílem

Návštěva vojáků na táboře

Škola v přírodě - Lučina

Letošní rok 2020 měl být pro Rohatec rokem jubilejním, ale také slavnostním. Vše poněkud pozastavila současná situace, která zasáhla celý svět. Uplynulo již 750 let od první písemné zmínky o osadě Rohatec a tak zůstávají jen vzpomínky. Názvy byly různé. Nejprve osada, pak ves a nakonec se ustálil v nejmladších dobách název obec. O historii se dovídáme z různých dokumentů, písemných záznamů, ale i živých vzpomínek starousedlíků našich předků. Tyto vzpomínky bývají nejzajímavější, ale také nejvíce dokreslují danou dobu. Malá osada se za léta rozrůstala a tak vznikala zařízení potřebná pro život lidí. Začalo se mechani-

zaci zemědělství, vznikaly dvory, mlýny obilí a nakonec to byla zařízení, která se nazvala průmysl. Tak vznikla v Rohatci oddělená část ve vzdálenosti 2 km od osady. Nejprve to byl uprostřed polí zemědělský dvůr, pak velký obilní mlýn a nakonec v druhé polovině 19. století i průmysl v podobě cukrovaru s potřebnou infrastrukturou, školou, poštovním úřadem a kolem kolonií domků pro bydlení zaměstnanců. Název této části byl nejprve Rohatecký mlýn, na starých mapách uveden Rohat Mayerhof nebo Rohatetzky Mlegn. Po postavení cukrovaru se ustálil dle kolonie domků název Kolonie. Dnes Rohatec Kolonie. Moje dnešní vzpomínka je ze

života v této části obce. Navazuje i na hezkou vzpomínku ve zpravodaji v oddíle 750 let – pokračování druhé. Paní Bendová vzpomíná na dětská léta. Také mně se vybavují léta minulého století. Narodil jsem se těsně před druhou světovou válkou v Rohatci Kolonii. Dětství jsem prožíval v době druhé světové války. Rok 1945 byl i tady velkým rozmachem společenského dění. Byl znovu založen Sokol, Junák a další společenské organizace. Náčelníkem Sokola byl František Škromach, revoluční starosta obce. Pobočka vznikla i v Kolonii. Prostory k činnosti však v Kolonii nebyly. Tradičně pomohla kolonická škola. Byla zde bývalá dvojtřídká, v této

době jen jednotřídka pro nedostatek školních dětí, s pěti postupnými ročníky. Říkalo se tomu malotřídka. Druhá třída byla volná a stala se místem společenského života Kolonie. Tehdejší čokoládovna Küfferle i některé závody v Kolonii společně s rodiči školních dětí upravili volnou třídu na tělocvičnu i společenskou místnost. Část byla upravena i na malé jeviště pro vystoupení školních dětí při vánoční či mikulášské besídce. Rovněž to bylo místo pro loutkové i maňáskové divadélko. Mnozí rodiče, zejména zaměstnanci čokoládovny, měli nejen obchodní zkušenosti, ale dokázali zajistit potřebné cvičební zařízení, bradla, žíněnky a další cvičební nářadí. Nadšení bylo velké, denně cvičili děti, dorost i dospělí. Konaly se zde i přednášky na různá témata, které nebyly sice činnostmi organizací, ale jen obětavých občanů, jako byl např. František Bačík. Říkali jsme mu redaktor Bačík. Měl bohaté zkušenosti zahrádkářské i znalosti přírody. Založil v Kolonii organizaci Český zahrádkářský svaz. Dobrá spolupráce školy a čokoládovny byla potvrzena uzavřením tzv. Patronátu mezi Obecní školou v Rohatci a její expoziturou v Kolonii. V rámci tohoto patronátu navštívila učitelka Ludmila Šantová s učitelkou Marií Bízovou s dětmi pásmo o výrobcích čokoládovny. Předváděno bylo přímo v jedné dílně čokoládoven, ve škole, v Rohatci, v Hodoníně i v Petrově. Každoročně při vánoční besídce u vánočního stromku byly děti obdarovány cukrovinkami, výrobky čokoládovny. Pod patronací čokoládovny se uskutečnila i jarní škola v přírodě. Byl to pobyt v Radějově na chatě Lučina. Dopoledne probíhalo vyučování, odpoledne pak vycházky do přírody, nebo i koupání, pokud to počasí dovolilo. Stravování zajišťovaly kuchařky z řad rodičů. Vše řídily učitelky kolonské školy. Činný byl oddíl Junáka. Vedl jej nedávno zesnulý Spytihněv Krejčí. Junák měl klubovnu v Rohatci v budově, které se říkalo Dřevák. Byla to skutečně dřevěná budova, postavená na Rohátce v roce 1942 jako kasárna pro finance, kteří v době německé okupace hlídali hranice mezi českou republikou a tehdy samostatným Slovenskem. Konaly se zde nejen schůzky, ale také výstavy prací členů Junáka. V Kolonii se scházeli členové na hřišti u lesa za železničním bytovým domkem u přejezdu. Zde probíhaly i večerní táboráky. Organizátory zde byli zejména chlapci Suchánkovi František, Pepa a Emil. Junák pořádá i přírodní táborový pobyt v Radějově. Postupem času v Kolonii přibývalo dětí do školy a nedostávalo se místa. V této době začala čokoládovna řešit stravování zaměstnanců a potřebovala prostor. Úpravou bývalých bytůvek vedle vrátnice od aleje vznikl v roce 1947 velký sál s jevištěm a za ním prostorná kuchyně.

Byla to vlastně jídelna, která se ve večerních hodinách nebo o sobotách i nedělních proměnila na kulturní zařízení. Přenáší se sem veškeré kulturní dění obce, neboť v Rohatci obci se nedostává potřebných prostor. Konají se zde plesy i zábavy. V této době je vstup do čokoládovny lipovou alejí, na jejímž konci je vrátnice. To již přichází rok 1948, znárodnění, zaniká název čokoládovna Küfferle, nový název je MARYŠA národní podnik. Přicházejí dělničtí ředitelé. Zdá se, že činnost ve zmíněném zařízení se utlumuje. Jeho správa spadá pod nově ustavené ROH (Revoluční odborové hnutí čokoládovny) a činnost zde pokračuje. Zaniká rovněž tělocvičná jednota Sokol a je přeměněna na tělocvičnou jednotu Slavoj. Zaniká i Junák. Cvičení Sokola ve škole končí, koná se jen občasné pod hlavičkou školy - rodičovského sdružení. Zaměstnanci čokoládovny Maryša však mají pochopení a tak kultura i tělovýchova v sále Maryše pokračuje. Pořízeny jsou dva stoly pro stolní tenis, na volné ploše kde je dnes vstupní vrátnice Candy plus, je zřízeno volejbalové hřiště, kde se v letních měsících téměř denně scházejí dospělí i mládež, ale rovněž zaměstnanci čokoládovny po pracovní době. Pořádány jsou turnaje ve volejbalu. Vstup do továrny je stále z aleje a volná je ulička od vstupní vrátnice k silnici od Hodonína. Vedle vrátnice je zřízena prodejna výrobních přebytků, později prodejna potravin Jednota. V této době jsou v Kolonii ještě další dva obchody s potravinami spotřebního družstva Jednota Hodonín, v ulici k silu a v Soboňkách. Jednota, spotřební družstvo Hodonín, zřizuje v Rohatci tzv. Dohlížecí výbory (DV). Tato organizace mimo svou hlavní činnost se stává spolu s rodičovským sdružením školy i v Kolonii organizátorem společenského života. V sále Maryše pokračuje i přednášková činnost. Působí zde ochotnické divadlo, ale také ochotnická divadelní skupina mládeže z Kolonie s několika divadelními představeními, z nichž nejznámější byla Princezna Pampeliška. Škola spolu s Dohlížecím výborem pořádá každoročně před školními prázdninami letní tábor v lese za silem s velkou účastí dětí z Kolonie a Soboněk.

Přicházejí léta politických událostí 1968 – 1969, ale události v Rohatci to příliš neovlivnilo. Obec i po roce 1969 pokračovala ve svém každodenním životě. Nastává období nazvané obdobím normalizace. V obci se pokračuje v nejpotřebnějším řešení společenských potřeb a výstavbou kulturního domu v tak zvané akci „Z“ formou brigád občanů. Největší podnik v obci, Čokoládovna Maryša, který má 900 zaměstnanců, zahajuje rozsáhlou rekonstrukci. Prostory, kde byla dosud jídelna a sál sloužící také kultuře,

musely ustoupit prostorům výrobním a skladovacím. Kulturní dům v Rohatci postavený na bývalém hřišti pro kopanou je otevřen v srpnu 1969. Ustaven je zde Sdružený klub pracujících, jehož členy mimo zakládajícího závodu Maryša se stávají i výbory ROH všech místních závodů včetně Jednotného zemědělského družstva.

V Kolonii místem společenské činnosti opět zůstává škola. Organizátory jsou nadále Rodičovské sdružení a DV Jednota. Školních dětí však přibývalo a tak bylo nutné využívat obou tříd. Škola byla již samostatná se jménem Národní škola u továrny. Vedle školy ve stejném bloku zůstal poštovní úřad, zřízený současně s výstavbou cukrovaru v druhé polovině devatenáctého století. Rozvoj obce si vyžádal potřebu poštovního úřadu v centru obce, včetně rozšíření telefonní ústředny. Poštovní úřad byl v roce 1965 přestěhován do opravené budovy vedle MNV (Místního národního výboru). Prostory v Kolonii zůstaly volné pro budoucí společenskou činnost občanů Kolonie. Celá budova školy i bývalého poštovního úřadu byla již ve značně sešlém stavu a potřebovala opravu a modernizaci. Do toho se pustili občané Kolonie, organizováni rodičovským sdružením i DV Jednota. Velkým pomocníkem byla opět čokoládovna Maryša. Začalo se v roce 1970 a pokračovalo přestavbou školy. Vše probíhalo opět formou takzvané akce „Z“ což nebylo jednoduché, protože vše se konalo brigádnicky, za značné obětavosti občanů, zejména rodičů dětí ze školy.

Společenské akce sice v tuto dobu částečně ustaly, ale pokračovaly v době letních prázdnin. Nadále koncem měsíce června byl rodičovským sdružením i dohlížecím výborem pořádán tábor v lese za silem. Tuto činnost technicky podpořil i místní národní výbor, ale i některé místní závody. Spolupráce byla navázána i s vojenskou posádkou v Hodoníně. Odtud byly zapůjčeny stany, které postavili vojáci. V polní kuchyni maminky obstaraly stravování. Po dobu až pěti dnů děti užívaly život v přírodě, vyplněný různými hrami. Do tábora byl přivezen elektrický proud a večer se promítaly zajímavé celovečerní filmy nebo pohádky.

Mezi zajímavé činnosti v Kolonii patřilo letní promítání celovečerních filmů v lipové aleji u školy. Byly to jakési malé filmové festivaly, doplňované amatérskými filmy ze života obce natočené filmovým kroužkem při sdruženém klubu pracujících v Rohatci při kulturním domě.

V roce 1971 bylo již dokončeno zařízení vedle školy, v budově po bývalé poště.

Vybaveno kabinkou pro promítání celovečerních filmů a jevištěm. Opravena byla i škola a celá budova doplněna ústředním vytápěním. Prostorný sál mohl být dále využíván pro společenské akce i jako tělocvična, zejména pro školní mládež. Od tohoto roku se opět rozšířila společenská činnost v Kolonii. Každoročně se zde konaly společenské zábavy. Každou sobotu se promítaly filmy pro děti i dospělé. V době prázdnin organizuje dohlížecí výbor spolu s rodičovským sdružením sportovní hry a soutěže pro děti i mládež na hřišti naproti lipové aleji. V měsíci květnu i turnaje dospělých a starší mládeže. 1. května se vždy

na hřišti postavil máj. Mezi nejobětavější organizátory patřil František Blažek, předseda tehdejšího DV a další obětaví občané Jan Tomšej, Štěpán Zelinka a Vojta Darmovzal. Vše bylo vždy pečlivě připraveno a technicky zabezpečeno. To zajišťoval nedávno zesnulý Bohumil Ammer. Byl to velmi šikovný a obětavý člověk. Spolupracoval i při dalších společenských akcích. Vždy technicky zajišťoval ozvučení vlastním zařízením, které i sám sestavil. Měl doma zařízenou elektrodílnu a byl zručným radioamatérem. Své znalosti uplatňoval již jako mladý, když se vrátil z vojny. Měl však zdravotní potíže, což ho trápilo zvláště v po-

sledních letech, když odešel do důchodu. Vše skončilo náhlým úmrtím.

Přelomový však byl rok 1975, kdy pod nátlakem okresního národního výboru byla dvoutřídní škola v Kolonii zrušena. Zařízení z opravené školy převezeno do Rohatce. Lidé v Kolonii byli velmi rozrušeni, cítili se oklamáni a veškerá činnost ustala. Částečně zůstala jen spolupráce se Sdruženým klubem pracujících při Kulturním domě v Rohatci a Čokoládovnamí MARYŠA. Další útlum nastal rokem 1984, kdy se stal Rohatec součástí města Hodonína a činnost přebíraly ustavené občanské výbory.

Zdeněk Bíza

Sucho a voda

V Rohatci žiji 75 let. Po vystudování Zemědělské školy v Přerově od roku 1958 pracuji v JZD Rohatec. Sledování počasí a přírody byl můj koníček. Počasí, jeho průběh a chování ovlivňovaly i výsledky mé práce. Pochopitelně ne jen té mojí, ale všech, co zde žili a žijí. Od roku 1958 si vedu nepřetržitě deník o počasí s případnými poznámkami o okolní přírodě. Mohl jsem tak porovnávat, kdy a jak které stromy kvetlo, jakého hmyzu bylo ten který rok, kdy se vrátilo nebo odletělo tažné ptactvo. Ze začátku jsem psal poznámky více méně ze záliby, později se ukázalo, že jsem mohl z toho čerpat i pro svou práci. Od roku 2000 do roku 2019 jsem výsledky pozorování a měření hodnotil vždy v prvním čísle Rohatecké obce.

V letech 1962 jsem navázal kontakt s panem Spytihněvem Krejčím starším. Byl mimo jiné významný mykolog, sledoval klima v Rohatci. Jeho měření jsem využil při zpracování mé diplomové práce, která se zabývala využitím místních suchých písčitých půd a jejich zúrodněním. Při vzájemných debatách o místním podnebí jsme se shodli názorově v tom, že zde v minulosti bylo ještě hůře. Otevřená krajina a i listnatý les, který krajinu pokrýval, byl řídký, v něm se pásli dobytek. Písčité sedimenty se větrem přesypaly, navíc další hmota z písčitých návějí se uvolňovala. Dřevo se těžilo k otopu, tvrdé dřevo i k tavení kovů, a tak vznikla otevřená, deštěm málo navštěvovaná krajina. Dokonce se pro oblast mezi Rohatcem a Bzencem používal termín Moravská Sahara. Tak tomu bylo dříve. Bzenecké panství si najalo z Německa lesníka Bechtla, který na panství bzeneckém a strážnickém vysazoval ve velkém plantáže nových lesů, převážně borovic. Práce započal kolem roku 1850. Tím se alespoň trochu zlepšily klimatické podmínky a na minimum zastavily přesuny písku.

Jaká situace byla v obci po roce 1945? Katastrem od severu k jihu protéká řeka Morava. Od Strážnice až po železniční most je řeka téměř původní. Má své zákruty, meandry na severní straně obnažené, koryto v písčitých březích, často proryté břehulemi. V Závídově i na levé straně zanechala opuštěné řečiště, nyní zvoucí slepá ramena. Byla naplněna vodou při záplavách, v některých případech prosakující spodní vodou. V těchto ramenech, někde i jen tůních, žilo mnoho ryb, které proháněly vydry a vodní ptactvo. Byly často zdrojem a semeništěm převážně komárů. Těch bylo v některých letech velmi mnoho. Jde o komára písklavého (*Anopheles*), který dokáže při přemnožení velmi nepříjemnit život. V suchém roce 1947 a i později se v okolí Hodonína objevila zimnice. Tu přenáší při sání krve sa-

mička jiného komára (*Anopheles maculipennis* či *bifurcatus*). Jde o slabou formu zimnice, známější pod názvem malárie. Podobně jako v jižních zemích. Přesto pro zvýšené teploty byla nebezpečná. Podobné formy zimnice přenášené komáry byly i později a jinde na jižní Moravě. V několika posledních teplých a suchých letech, nepříznivých pro vývoj a život komárů, je zde život příjemnější.

Z pravé strany se v prostoru Soboněk do Moravy vlévá ratiškovický nebo též zvaný soboňský potok. Pramení v Ratiškovcích, dříve do něj byly odváděny vody z dolů a cestou se do něj stékají potůčky kolem Rudníka. Byl zdrojem vody pro mlýnský náhon pohánějící mlýn na Soboňkách. V roce 1950 bylo údolí přehrazeno a vybudovaly se zde tři rybníky v takzvaném račím údolí. Je to bezvadná vodní plocha. Z historie vím, že hned rok po vybudování po vydatném dešti se rybníky naplnily vodou tak, že u toho největšího nestačilo k přepadu velké vody vybudované přepadliště a hráz se protrhla. Velké množství vody zaplavilo Soboňky, okolní pole a nově vznikající závod Janka. K zátopě došlo především proto, že potok svedený do tunelu pod silnicí a závodem se ucpal. Voda se rozlila a zaplavila, co se dalo a udělala mnoho škod. Po opravě hrází rybníky sloužily k rekreaci a chovu ryb. V posledních letech však jsou využívány výlučně ke komerčnímu chovu ryb. Je to velká škoda. Je zde omezena zimní i letní sportovní a rekreační aktivita. Je tak omezena i činnost gymnastického oddílu, který zde měl dlouholetou tradici. Pro úplnost uvádím, že rybníky a lesy směrem k Bzenci patří vracovskému katastru.

Pokračování příště

Antonín Jaroš

Jak jsem utíkal z New Yorku do Rohatce

Někdy se dějí věci neočekávané. Spadne strom, šlápnete v noci na cestě na ježka nebo do vás vrazí letící netopýr, když ležíte v klidu v houpací síti na kraji lesa.

V lednu vám třikrát zruší jedny aerolinky let, v únoru se skoro nedostanete z Londýna domů kvůli hurikánu Dennis a požáru v metru. V březnu si zajedete do Benátek opět vyfotit karneval a následující den ho zruší. Týden na to odletíte po 24 letech do New Yorku a den po příletu se vracíte přes Moskvu do Rohatce, protože USA zakázaly Evropa-

nům vstup. Člověk by si to nedokázal lépe vymyslet. Neboť vesmír vysílá signály a my je neumíme dešifrovat. Musejí se zavřít hranice, abychom to pochopili.

Dříve chodili po chalupách „krajánci“ a vyprávěli o dalekých zemích a roztočivých lidech, které potkali. Měli je rádi. Přinášeli příběhy. Taky mám jeden takový. V letadle Aeroflotu ještě v New Yorku při deštivém letu do Moskvy mně kape voda na pravé koleno. Dívám se nahoru a nevím o tom, že bych měl v batohu nějaké tekutiny. Na ruskou dámu přede mnou kape voda víc a přivolává si stewarda jménem Jurij. Ten přijde a pozorně s pohledem přímo do očí si ji vyslechne. Pak se podívá dolů na její vodou z kropené kalhoty a hned nato nahoru. Nadechne se a se stoickým klidem, narovnanou páteří a rozpaženými pažemi řekne: „Venku prší!“ A pak se uličkou odejde věnovat důležitějším povinnostem. Přinesou vám pivo v modré plechovce, které vyrábí firma Žiguli. Otevřete, přivoníte a vypijete, když nesmrdí motorovým olejem.

Svět je pestrý a chce být poznáván. Ano, ta největší dobrodružství zažíváme na cestách. A nemusíme přitom ani vytáhnout paty z domu. Jsou to ty cesty sebepoznání uvnitř vlastního nitra. Kdo je poznal, ví, že je nejde s ničím srovnávat. Informace o tom, že je na Marsu život nebo kdo a proč postavil pyramidy, vedle toho blednou závisť. Šťastnou cestu.

Stanislav Zela

Čápi vylétli z hnízda

Je tu doba opouštění hnízda, dokonce v případě čápů je to v pravém a původním významu těchto slov. Polovina července přinesla první nesmělé letecké pokusy a občas krkolomnější přistání. Je to skoro akrobacie, přistávat na takové malé ploše, zejména pokud přilétnou dva nebo i tři v těsných odstupech. Následovaly častější výlety z hnízda, nejdříve jim sloužily zejména střešní plochy firmy Kron, postupně se osmělovali a přistávají na střechách okolních domů, jindy s jedním z rodičů krouží nad Rohatcem. Dost riskantní místo je silnice, konkrétně byli viděni na cestě přes nedaleký železniční nadjezd. Tak snad řidiči budou ohleduplní a zvládnou takovou situaci s přehledem i nadhledem.

V době vydání Zpravodaje už asi budou naši mladí pobývat na hnízdě minimálně, období jejich odletu se blíží.

Vlasta Lužová

SPORT

Turnaj 4 derby

V sobotu 18. července uspořádal náš klub TJ Slavoj Rohatec fotbalový turnaj čtyř okresních fotbalových mužstev pod názvem Turnaj 4 derby. Tato myšlenka vznikla někdy na podzim loňského roku v rámci plánování akcí na rok 2020, kdy naše obec slaví 750 let od první písemné zmínky.

Vzhledem k letošní jarní situaci jsme uvažovali, zda turnaj uspořádáme, nakonec se situace zlepšila a my mohli tuto událost uskutečnit.

Bohužel počasí nám vůbec nepřálo, již od brzkého rána skrápěl trávník déšť. A kdo zná naše hřiště lépe, ví, jak po takových srážkách umí vypadat. Díky dobré práci našeho hospodáře Erika Chalupy jsme nakonec rozhodli, že se turnaj uskuteční. Jediným opatřením bylo zkrácení hrací doby jednotlivých utkání o dvacet minut na 2x35 minut.

Všechny týmy jsme ujistili, že se kláně uskuteční a tak nic nebránilo krátce po obědě rozehrát první semifinále, v kterém se proti sobě postavili domácí borci ze Slavoj proti hráčům SK Vacenovice.

Začátek utkání nám nevyšel a již ve 4. minutě prohráváme po rychlé akci z křídla a zakončení útočníka Vacenovic Michala Voříška. Dlouhou dobu se nemůžeme

prosadit, až ke konci první půle utekl Jirka Jústel a nedal brankáři hostů šanci. Vyrovnáno. Ve druhé půli se hraje víceméně na jednu branku, bohužel nejsme schopni proměnit žádnou šanci a tak utkání musí rozhodnout až střelba ze značky pokutových kopů. Hned první penaltu náš hráč neproměňuje a jelikož hosté jsou stoprocentní, postupuje do finále tým Vacenovic. Pro nás je to velké zklamání.

Ve druhém semifinále proti sobě nastoupily týmy Baníku Ratiškovice a Baníku Dubňan. Po bezbrankové první půli se ve druhém poločase prosadili hráči Dubňan hned třikrát a zaslouženě poustoupili do finále. Po krátké přestávce následovalo utkání o 3. místo soubojem pořadajícího Slavoj Rohatec a krajského Baníku Ratiškovice. Utkání bylo vyrovnané, bohužel na začátku druhé půle po chybě v naší obraně se Baník dostává do vedení. Vzápětí jej může navýšit z pokutového kopu, náš gólman však směr vystihl a míč chytil. Vypracujeme si několik šancí, nastřelíme dvě tyčky a jedno břevno, nemohoucnost je však velká a tak hosté vstřelí druhou branku, která definitivně rozhodne o jejich výhře 2:0.

Finále mezi Baníkem Dubňany a SK Vacenovice přinese vyrovnané utkání,

hráči Vacenovic prokazují své zkušenosti a výborně brání remízový výsledek. Nakonec se baníkovci prosadí v zápase jednou brankou a zaslouženě vítězí nejen v tomto finálovém utkání, ale i v celém turnaji.

Spolu s krásným pohárem přebírají z rukou předsedy klubu Lukáše Hřebačky a zástupce hlavního partnera společnosti Czech Unite Mont s.r.o. pana Ing. Ladislava Korbela poukaz v hodnotě dvacet tisíc korun na nové vybavení. Zároveň byli vyhlášeni i nejlepší hráči na jednotlivých postech, nejlepším brankářem se stal Marek Jašík z Vacenovic. Další dvě individuální ceny přebírali hráči vítězných Dubňan, nejlepším střelcem se stal kapitán Baníku Dušan Sviták se dvěma brankami. Nejlepším hráčem turnaje byl vyhlášen záložník Tomáš Zelinka.

Po skončení utkání pokračoval v areálu program hudebním večerem se skupinou Ferrum a i přes další dešťovou přeháňku i tato část turnaje se povedla. Ohlasy jsou veskrze pozitivní a tak nic nebrání tomu, abychom se pokusili takovou událost uspořádat i v příštím roce.

Výkonný výbor TJ Slavoj Rohatec z. s.

ROZPIS ZÁPASŮ PODZIM 2020

<u>Datum a čas</u>	<u>Kolo</u>	<u>Domáci</u>	<u>Hosté</u>	<u>Soutěž</u>
09.08. 14:45	1	TJ Slavoj Rohatec	- TJ Sokol Hr. Lhota	I.třída dorostu
09.08. 17:00	1	TJ Slavoj Rohatec	- TJ Sokol Hr. Lhota	I.A třída mužů
15.08. 16:00	2	FK Pačlavice-Dětkovice	- TJ Slavoj Rohatec	I.A třída mužů
16.08. 14:45	2	FKM Podluží	- TJ Slavoj Rohatec	I.třída dorostu
22.08. 14:45	3	TJ Slavoj Rohatec	- Velká nad Vel./Blatnice	I.třída dorostu
22.08. 17:00	3	TJ Slavoj Rohatec	- TJ Kordárna Velká n.V.	I.A třída mužů
30.08. 14:15	4	TJ Starý Poddvorov	- TJ Slavoj Rohatec	I.třída dorostu
30.08. 16:30	4	FC Bučovice	- TJ Slavoj Rohatec	I.A třída mužů
06.09. 13:45	5	TJ Slavoj Rohatec	- SK Krumvíř	I.třída dorostu
06.09. 16:00	5	TJ Slavoj Rohatec	- FK Milotice	I.A třída mužů
12.09. 13:45	6	FK Baník Ratíškovice	- TJ Slavoj Rohatec	I.třída dorostu
13.09. 16:00	6	1FK Nikolčice	- TJ Slavoj Rohatec	I.A třída mužů
20.09. 13:15	7	TJ Slavoj Rohatec	- TJ Slavoj V. Pavlovice	I.třída dorostu
20.09. 15:30	7	TJ Slavoj Rohatec	- TJ Slavoj V. Pavlovice	I.A třída mužů
27.09. 13:15	8	TJ Slavoj Rohatec	- FC Lipov	I.třída dorostu
27.09. 15:30	8	TJ Slavoj Rohatec	- FK Baník Dubňany	I.A třída mužů
03.10. 15:00	9	FC Veselí n. Moravou	- TJ Slavoj Rohatec	I.A třída mužů
04.10. 12:45	9	FC Hustopeče	- TJ Slavoj Rohatec	I.třída dorostu
11.10. 12:45	10	TJ Slavoj Rohatec	- TJ Sokol Dambořice	I.třída dorostu
11.10. 15:00	10	TJ Slavoj Rohatec	- SK Šlapanice	I.A třída mužů
17.10. 12:15	11	TJ Moravan Lednice	- TJ Slavoj Rohatec	I.třída dorostu
17.10. 14:30	11	TJ Moravan Lednice	- TJ Slavoj Rohatec	I.A třída mužů
25.10. 12:15	12	TJ Slavoj Rohatec	- TJ Slovan Bzenec	I.třída dorostu
25.10. 14:30	12	TJ Slavoj Rohatec	- MFK Vyškov B	I.A třída mužů
31.10. 14:00	13	SK Rakvice	- TJ Slavoj Rohatec	I.A třída mužů
01.11. 11:45	13	FC Vracov	- TJ Slavoj Rohatec	I.třída dorostu

Tenisová sezóna se rozjela

Vážení příznivci rohateckého tenisu, v letošním roce se bohužel nekoná soutěž neregistrovaných hráčů, kterou každoročně pořádá ATS Podluží a.s. a my jsme jejími pravidelnými mnohaletými účastníky. Důvodem nekonání dlouhodobé soutěže družstev je covid 19. Ze stejného důvodu a hlavně s ohledem na zdraví všech hráčů jsme se rozhodli, že letos se na místních dvorcích nebudou konat ani naše pravidelné tenisové turnaje do doby, než se situace zklidní.

Abychom však celou sezonu nezažili, vznikla na našich kurtech soutěž nová, a to na popud našeho kreativního předsedy Radka Šindara. Je to dlouhodobá týmová soutěž, do které se přihlásilo 7 týmů složených z členů našeho klubu. V každém týmu jsou dva hráči. Hraje se systémem každý s každým, a to dvoukolově. V jednom zápase se odehrají dvě dvouhry a jedna čtyřhra. Na konci soutěže vznikne nejen celkové pořadí jednotlivých týmů, ale také vyhlásíme nejlepšího borce

ve dvouhře a nejlepší pár ve čtyřhře. Soutěž probíhá na našich kurtech od května a k vidění už bylo několik velmi pohledných a také nesmírně vyrovnaných zápasů. Plánovaný konec soutěže bude v měsíci září a po jejím skončení vás budeme informovat o celkových výsledcích.

Přejeme všem příznivcům bílého sportu hodně sportovních úspěchů a pevné zdraví v tak složitém období.

*Za organizační výbor
Milan Drábek a Radek Šindar*

Organizace školního roku

Organizace školního roku 2020/2021

Období školního vyučování začíná **úterý 1. září 2020.**

Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno **ve čtvrtek 28. ledna 2021.**

Období školního vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno **ve středu 30. června 2021.**

Podzimní prázdniny připadnou na **čtvrtek 29. října a pátek 30. října 2020.**

Vánoční prázdniny budou zahájeny **ve středu 23. prosince 2020** a skončí **v reděli 3. ledna 2021.**
Vyučování začne **v pondělí 4. ledna 2021.**

Jednodenní pololetní prázdniny připadnou na **pátek 29. ledna 2021.**

Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou stanoveny pro okres Hodonín **od 22. do 28. února 2021.**

Velikonoční prázdniny připadnou na **čtvrtek 1. dubna 2021.**

Hlavní prázdniny budou trvat **od čtvrtka 1. července 2021 do úterý 31. srpna 2021.**
Období školního vyučování ve **školním roce 2021/2022** začne **ve středu 1. září 2021.**

Pozvánky

V SOBOTU 15. 8. 2020 SE KONÁ TRADIČNÍ

HODOVÝ TURNAJ

V MALÉ KOPANÉ ULICI

Kde: na hřišti TJ Slavoj
v Cihelnách!!

Prezentace mužstev v 8.00 hod.
zahájení v 8.30 hod.

OBČERSTVENÍ ZAVIŠTĚNO
ZVOM POŘADATELĚ

Přehlídka *mužských sborů*

12. ročník

Za Rohatcem, za dědinú

sobota 12. září 2020 v 15.00 hodin

Letní kino Rohatec, při nepřízní počasí v KD

Vstupné 100 Kč

MS Ratíškovice, MS Morkůvky, MS Vacenovice, MS Rohatec
Olga Baričičová se svými hosty

V průběhu přehlídky budou vyhlášeni vítězové soutěže o
“Nejkrásněji upravený balkon, okno a předzahrádku”

Ochutnávka vín z Rohatce a okolí zdarma

*Výkup elektrošrotu
a barevných kovů, prodej
obilovin, krmiv a
chovatelských potřeb*

Uklidíme svět Uklidíme Česko

Uklidíme
Naši obec

19. září 2020

Sejdeme se v 9 hodin
před radnicí

Pytle a rukavice zajištěny,
nezapomeňte na pevnou obuv!

Kontakt:

p. Matěj
602509887

www.UklidmeCesko.cz

Český svaz chovatelů Rohatec pořádá

VÝSTAVU DROBNÉHO ZVÍŘECTVA

k výročí 750let založení obce Rohatec

s mezinárodní účastí

25. - 27. 9. 2020

750 let

ROHATEC 1270-2020

areál Letního kina, Dělnická 912/2, Rohatec

králíci – drůbež – holubi – okrasné ptactvo

- Kynologické vystoupení • Ukázka králičího hopu •
- Bohatá tombola • Projížděky v koňském sedle •
- Ukázka včelařů • Bohaté občerstvení •
- Ochutnávka vína • Skákací hrad •

www.zocschrohatec.wbs.cz

Netradiční plavba po Moravě

750 let

ROHATEC 1270-2020

ROHATEC 750

29.8.2020

Fotbalové hřiště Rohatec

17:00 - 23:30

No Name | Pavel Calta

Šroti | Afterparty rádia JIH

FUN Zóna pro děti

Vstupné: 200/250Kč | Předprodej: www.smsticket.cz

GENERÁLNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ PARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNER

PARTNEŘI AKCE

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

